

UD 18188-1-A

PROTOKOLL fört vid förhör
med Gert FYLKING.

Övriga ID-uppgifter bifogas på
särskild upprättad handling.

Förhöret hållet i Rikskriminal-
polisens lokaler, Polhems-
gatan 30, Stockholm, lördagen
den 27 oktober 2001, med
början klockan 13.43.

Förhørsledare: Kriminalinspektör Jan-Åke Andersson
Närvarande: Kriminalinspektör Jan Svelin samt
biträdande överåklagare Agneta Blidberg

F = Förhørsledare Jan-Åke Andersson
GF = Gert Fylking
S = Jan Svelin
B = Agneta Blidberg

Gert Fylking informeras om att anledningen till förhöret är tillkommet utifrån en artikel i tidningen Expressen, lördagen den 27 oktober 2001. Av artikeln kan det uppfattas som att Christer Pettersson, den tidigare för mordet på Olof Palme misstänkte Christer Pettersson, inför Gert Fylking erkänt att det var han, således Christer Pettersson, som mördade Olof Palme.

20/12-01 JS

Gert Fylking har också informerats om att förhöret med honom upptas på band och i dialogform.

F: Först vill jag att du berättar om tillkomsten av den artikel som det refereras till ovan?

GF: Ja, det var en journalist på Expressen som ringde mig och det var med anledning av den här artikeln som hade stått i Dagens Nyheter dagen innan, som också hade refererats i Expressen och Aftonbladet tror jag, där Lisbeth Palme hade uttalat sig om sin förtvivlan över att inte ha blivit trodd och att hon hade.., som hon spekulerade i, att det hade förelegat jäv i.., av politiska skäl o s v. Expressen ringde mig, eftersom dom, som dom sade, vi vet att du.., om det är någon som kan få tag på Christer så är det du. Kan du hjälpa oss? Ja, det kan jag kanske sade jag, jag kan försöka. Vi skulle hemskt gärna vilja att han skrev en artikel för oss, att han skrev något.., att han skrev en, en debattartikel för vårans sida i Expressen. Ja, sade jag det.., jag kan inte göra något annat än att försöka fråga honom. Så småningom så fick jag tag på Christer. Expressen hade varit i kontakt med honom. Hade hittat honom. Hade varit i kontakt med honom och frågat honom om han var intresserad av att skriva någonting. Expressen hade fått svaret från Christer att, nej, det är jag inte. Jag kan för fan inte skriva hade han tydligen sagt. Därefter så fick jag tag på Christer och då sade han att Expressen hade varit i kontakt med mig, dom vill att jag ska skriva, ja, jag vet sade jag, dom har sagt det till mig också, men vi kan ju göra någonting tillsammans sade jag. Jag kan skriva och så går vi igenom det där. Ja, det är ju för fan mycket bättre. Sedan kom vi överens

om att träffas nästa dag, halv elva, ute på Maranatas härbärke ute vid Solvalla, Bromma, där han har ett rum. Han har ingen telefon så att man får sköta det där via receptionen och i bästa fall så kan man få tag på honom den vägen. Jag fick tag på honom klockan halv elva. Då hade jag ringt in det här brevet eller den här artikeln som det står i Expressen. Jag fick en utskrift av den. Tog med den till Christer då på morgonen. Han läste igenom det som stod. Jag sade., han grymtade lite grand bitvis vid vissa stycken eller jag sade, det här är ingen., inget slutgiltigt, det här är ett förslag från min sida och påminde honom då, det här har vi gått., det här har vi sagt att det här ska vi göra tillsammans och är det någonting som du vill ändra, som du har synpunkter på eller förändra eller saker som du vill stryka eller ta bort, så gör det. Han läste. Han kommenterade vissa saker. Han stavar mycket bättre än vad jag gör. Det var en del stavfel. Det var en del sakfel som han hade synpunkter på. Han, när han läste det här stycket om, om Lisbeth Palme, så suckade han och sade, men vad ska Lisbeth Palme säga nu. Sedan så., ja, sade jag, är det någonting som du vill förändra här, är det någonting som du tycker inte stämmer i det här, så säg det. Nej, vad fan. Ja, men då skriver vi under då, sade jag, och då gjorde han det. Han var nykter. Han var inte påtänd. Han., ja, var helt som han alltid är. Han., när vi hade gjort det där så gjorde jag en bandupptagning med honom för RIKS FM:s räkning, där jag ställde en del frågor kring det här och exakt hur dom orden föll det kommer jag inte ihåg, men det finns på band. Det finns bandat och det kommer vi och köra ut imorgon bitti vid halv ått., nej, på måndag morgon halv åtta, den dialogen som är ungefär tre

och en halv minut lång på, på.., i RIKS FM:s morgonprogram. Sedan så var.., med mig det dit så var Lars Näslund från Expressen, en fotograf från Expressen, dom satt och väntade utanför i en bil. Christer ville inte prata med dom. Det förloppet finns också beskrivet i den här artikeln som Näslund har skrivit i, i Expressen. Sedan skjutsade jag Christer till Sollentuna. Vi pratade om ditt och datt. Inget speciellt som, som hade med Palmemordet och sådant där att göra. Mitt umgänge med Christer har naturligtvis väldigt mycket kretsat kring Palmemordet på ett sätt, men den större delen av den tid vi har tillbringat tillsammans har, har, har varit, ja, för att träffas, snackats vid, umgåtts, haft trevligt, inte... Jag har aldrig förhört honom om Palmemordet. Jag har gjort dom här två dokumentärerna och med anledning av det så har vi pratat om det och jag har ställt frågor kring det, men då har vi jobbat, då har det varit arbete, då har det varit ett, ett givande och tagande på det sättet, men sedan har vi, i andra stycken, då har vi träffats och haft kul, supit och.., vad vi nu har gjort.

F: Om jag återgår till den här handlingen, som jag kallar den, som finns återgiven då i Expressen och som är undertecknad av såväl du själv som Christer Pettersson. Hur tolkar du den handlingen från din sida, ser du det som ett erkännande av Christer Pettersson som Olof Palmes mördare?

GF: Ja. Jag ser den som en, en vilja från hans sida att få klarhet i vad som har hänt. Han tror ju att han är möjlig mördare. Professor Lars Liedberg, som är hans livmedikus, tror det också. Jag tror det också och Pettersson han tror det med. Vad ska jag säga.., ju.., om jag får tolka lite här, så tror jag, att ju mer det har gått upp för Pettersson, att finna honom skyldig

och därmed få honom inspärrad för det här, ju mer har han liksom kommit fram till att han vill berätta det här. Den känslan har jag.

F: På vilket sätt, kan du beskriva det hur det har tagits i uttryck då, hans önskan att få berätta?

GF: Därför att han.., från början när vi träffades så var han väldigt.., han pratar ju väldigt många ord, han, han pratade i metaforer, han pratar i, i liknelser, han, han glider omkring som en, en, en tvål på ett badrumsgolv. Han, han, han preciserar ingenting och han är en jävel på och prata och prata runt. Vartefter tiden har gått och framför allt efter den tiden när Högsta Domstolen inte hade skäl nog att, så att säga...

F: Bevilja resning?

GF: ... bevilja resning i det här, så har han blivit inte mera frispråkig, det vill jag inte påstå, men han har blivit mera precis i sina uttalanden och han, han kan, när jag berättar om scenarior eller när jag berättar om, så här ligger det och.., jo, men så var det nog, så är det möjligt, så kan det ha gått till och så var det nog och.., men vart skulle jag ha gjort av pistolen menar du och.., skulle jag ha ladd.., alltså han blir mycket, mycket mera medgörlig i sitt resonemang på ett sätt som, där jag tolkar det, som att han vill, han vill på något sätt få definitivt klarhet i det här själv och han utesluter på intet sätt, att han själv inte är mördaren.

F: När du säger då att du har frågat honom olika saker och skeenden och sådant här, är det med anledning eller hänsyftning då till mordet på Olof Palme?

- GF: Ja. Då har det varit utifrån vad som har hänt den, den kvällen, utifrån hur, hur jag här också tagit del av polisens liksom förhör med honom och era scenarior och era rekonstruktioner och så där. Där har jag, med utgångspunkt från det, frågat honom om och om och om igen och.., på olika sätt, och han, han blir mer och mer medgörlig när det gäller att berätta samma historia som den som i princip polisen berättar i sina rekonstruktioner eller i sin rekonstruktion.
- F: Innebär det?
- GF: Det här är ingenting vetenskapligt, det här är ju en, en, en fundering eller en känsla som jag har.
- F: Innebär det att du berättar för honom och ställer frågor till honom utifrån vad du kände till om polisens rekonstruktioner och förhör och att Christer Pettersson bekräftar det för dig?
- GF: Ja. Så går det till.
- F: En mer konkret fråga då, har Christer Pettersson för dig sagt rakt ut att det var jag som mördade Olof Palme?
- GF: Ja, det har han gjort. Sedan har han också, när jag har velat ta det på tape, för det har ju varit den centrala frågan naturligtvis, så har han inte velat göra det eller, eller.., vad heter det, alltså inte vidgått att han har sagt det, men det har han sagt.
- F: När han har sagt detta till dig, att han har mördat Olof Palme, i vilken kondition, fysiskt och psykiskt, har han varit då?
- GF: Ja, han har varit i, i växlande kondition, som han har varit under den här tioårsperioden. Nu, idag eller som när jag träffade honom senast, d v s igår, tyckte jag att han var i ovanligt bra kondition. Han dricker öl. Han dricker inte starksprit i den omfattningen som han tidigare gjort. Han använder

inte amfetamin. Han röker på lite grand hasch, men det är dom droger som han går på idag.

F: Men när han har uttryckt det som vi tidigare nämnde här om sitt erkännande inför dig...

GF: Mm.

F: ... har han varit påverkad av alkohol eller narkotika vid dom tillfällena?

GF: Nej, inte, inte på det sättet, som att han, att han har varit märkbart påverkad. Huruvida han har tagit någonting eller inte det, det, det vet inte jag.

F: Du nämnde själv tidigare att ni hade träffats under..., vid många tillfällen under olika formen och bl a umgåtts och även tillsammans har supit...

GF: Mm.

F: ... och då ställer jag frågan utifrån det då, om det är vid ett sådant tillfälle som ett sådant här erkännande har kommit från honom?

GF: Nej. Nej, som jag sade tidigare. När vi har jobbat ihop då har vi jobbat ihop och när vi har umgåtts då har vi umgåtts, så att..., och det har väl också varit kanske ett skäl till varför Pettersson och jag har kunnat träffats under så lång tid, att vi har kunnat göra en distinktion emellan, nu jobbar vi och nu jobbar vi inte.

F: Då ska vi börja från början kanske lite i det här, dina kontakter med Christer Pettersson. När det är första gången ni träffas, under vilka omständigheter detta är och hur den här kontakten er emellan har utvecklats under åren?

GF: Ja, Christer Pettersson och jag är ju uppvuxna på samma gata. Jag i den finare delen och han i den lite sämre delen.

Jag på Sjövägen och han på Östervägen. Jag kände honom inte, men jag visste naturligtvis vem han var för att han var ju en buse redan som ung. Sedan så hörde jag talas om honom och sedan, när han kom ut från, jag tror att det var från Hall efter den här, när han suttit, efter misshandeln, på den s k "Ängeln" när det nu kan ha varit, det är väl snart tio år sedan, då skulle vi, vi tv., Strix göra ett program med honom. Han hade blivit utsläpp., han kom ut på torsdagen och det föll på min lott att ta hand om honom över helgen. Det här skulle spelas in i Södertälje. Det skulle vara någon form av hearing med honom i Södertälje, uppe på Tingsrätten där. Då blev jag ombedd då eftersom jag jobbade på Strix att ta hand om honom, att vara med honom, att säkra honom, så att säga, så att han inte skulle försvinna. Jag tänkte, hur fan gör man det. Man åker till en ö tänkte jag. Vi åkte till Dalarö. Lustigt nog fick vi bröllopssviten på Dalarö värdshus och där var vi och hade jävligt trevligt. Det var en varm sommar, det var., han älskade att bada och simma. Vi hade kul och trevligt han gick och lade sig jättetidigt, redan vid sju. Sedan var vi tvungna att förflytta oss därifrån och då åkte vi till Sandhamn, tog in på Sandhamns hotell, då var vi där och då var det ju inget snack om det här över huvudtaget. Då var det ju mera att vi hade en massa gemensamma, hans f d kompisar och jag kollegor, eftersom., från den här tiden när han hade hållit på med teater och så där, så det var ett slags upptäckande av att vi hade en massa gemensamma bekanta, gemensamma nämnare och inte minst från Solna, där vi då hade vuxit upp, så det var liksom ett sökande utav ett soci., en social kontakt, vi var ju tvungna, vi, vi skulle ju umgås i två dygn. Sedan

spelade vi kort på kvällen. Vi spelade Chicago och jag vann fem gånger i rad. Vi spelade tiokronorspartier och han var jävligt bekymrad över det här, han ansåg sig själv vara en jävel på kort och efteråt så frågade folk, men hur fan vågade du vinna, ja, men vi spelade ju kort, så att det var en, en väldigt positiv och bra grund som vi, som vi, som vi stod på. Sedan spårade den där hearingen ut. Pettersson fick ett av sina vittomtalade fullständigt tokspel. Jag tog hand om honom och körde honom till stan, vilket jag tror också var bra för jag är inte rädd för honom och han vet att jag inte är rädd för honom. Givetvis ska man behandla sådana där tokspel med respekt, men..., ja, jag tror att han, om inte blev imponerad, så blev han åtminstone intresserad av vad fan är det där för kille som jag inte kan skrämna. [REDACTED]

[REDACTED] Sedan så kom då så småningom dom här idéerna upp att göra en dokumentär om Pettersson med den utgångspunkten att, ja, vi känner varandra, vi, vi känner varandra från Solna. Det kan vara intressant kanske för en bredare allmänhet att få titta på hans hus och skolan och här har jag gått och där bodde hon som jag var kär i och där var det där och si, här var skolan där jag

gick och en massa sådana saker. Så med den utgångspunkten så gjorde vi då den här första dokumentären som var mera ett porträtt, kan man säga, av Pettersson. Och då var ju den här..., då intensifierades ju naturligtvis det här umgänget. Vi åkte upp till Bollnäs, tittade på hans gamla sommarställe där. Han, han pratade om att han ville flytta dit och han blev väldigt nostalgisk just i sådana här situationer när det gäller hans föräldrar, framför allt när det gäller hans mamma, när det gäller hans systrar, ja.

F: Jag är inte riktigt uppdaterad när den här dokumentären kommer...

GF: Nej, inte jag heller...

F: ... vilket år är det?

GF: ... men nu..., tiden går så jävla fort, men jag skulle tro att det är för, jag skulle tro att dokumentären..., kan det vara fem år sedan?

F: Den första?

GF: Den första och den andra kanske då gjordes väl, har jag för mig, våren hösten, det måste ha varit -97 då, eftersom den här resningsansökan var -98, va? Maj -98, har jag för mig att, att det där beslutet kom.

F: Var så god, du får gärna utveckla sedan era kontakter då, från den första dokumentären o s v?

GF: Ja. Det här, det här ledde ju fram, fram också till att för det här arbetet som Christer Pettersson lade ner, så fick han ju också en del pengar och där fungerade jag lite gran som bankbok åt honom också, att jag, jag..., han vet och jag vet att får han ex antal tusen så fjutt och sedan är ju dom borta, så att det var bättre då att jag höll, jag höll i dom där och det tyckte han var

bra så att han kunde få det portionerat, för han lever ju under jävligt knappa ekonomiska omständigheter och så fort han har pengar så rinner dom ju bara ut mellan fingrarna på honom. Sedan..., den andra, den andra dokumentären eller vad man ska säga det blev ju mera ett resonemang kring, kring själva mordet, Palmemordet och där, där är det..., utgångspunkten där är ju, så att säga, polisens rekonstruktion, det som man har försökt och få honom fälld för det..., på dom vägarna man har försökt att få honom fälld och även motivet som jag har också utgått ifrån att det är, är rätt, det kan inte vara på något annat sätt. Sedan har han, när jag har liksom vallat honom och när vi har gått på dom här olika ställena i stan, så, så är det ju så att han har ju visat, han har ju varit den som har gått före. Han har ju visat, men om det är på grund av att polisen har vallat honom eller att han har läst dom här sjutusen sidorna material kring det här eller att han kommer ihåg hur han hade gått, det, det vet ju inte jag. Det har jag ingen aning om, men det ger i alla fall en, en väldigt obehaglig känsla. Det ger en väldigt obehaglig känsla av att gå och prata med, i dom här sammanhangen, den här människan som jag tror..., är övertygad om, har skjutit Olof Palme och att han fortfarande liksom är på fri fot. Jag, jag..., det är på ett sätt obehagligt. Mina motiv för att umgås med Pettersson eller för att prata med honom är inte för att jag vill ha honom fälld, är inte för att jag eventuellt fikar efter någon, någon eventuell belöning, det är inte för att jag själv vill skapa mig ett, ett namn i sammanhanget, utan det är..., jag har fått Petterssons förtroende, vi har umgåtts väldigt, väldigt mycket. Vilken annan journalist, vilken annan person hade också säkert fått det om man hade givit

den här människan tid, om man hade visat ett förtroende tillbaka, om man hade visat att du finns, jag lyssnar på dig, vi hjälps åt och i många flera stycken än bara i det här att eventuellt komma fram till ett erkännande.

F: Om jag får fråga, du nämnde att du varit ute och "vallat" Pettersson på något sätt, ute och vandrat och gått med honom...

GF: Ja, jag.

F: ... jag förstår att det är utmed mordvägen?

GF: Ja, vi har ju gått, vi har ju gått då, vi har ju besökt platsen där Oxen låg, vi har varit nere på biografen Grand, vi har varit vid Siggas port, vi har gått den förmodade vägen som han, när han förföljde Palme gick, var han gick över gatan, var det här skottet eller skotten avfyrades och hur han sedan sprang upp för trappan upp mot Malmskillnadsgatan och hur han sedan tog sig ner, hur han sprang förbi, vad heter det där nere? Klara..., Klara sjö. Riddarfjärden heter det där, den där lilla viken in vid Gamla stan där och hur han sedan klättrar över staketet, men det gör han alltid...

F: Staket?

GF: ... invid spårområdet för att ta pendeln.

F: Vid Centralstationen?

GF: Vid Centralstationen, ja, på baksidan.

F: Vi ska återkomma till den vägen sedan och se om det kan preciseras närmare, men har Pettersson själv, Christer Pettersson berättat för dig något speciellt, med egna ord, under dom här besöken och vandringarna?

GF: Han har väldigt noga beskrivit t ex hur han tar sig in i Sigge Cedergrens lägenhet. Sigge, som han själv säger, var en

jävligt slarvig kille, han hade aldrig ordning på sina nycklar, så att dörren var väldigt lätt att forcera, man bara tog loss några sprinter i träet så gick man in. Han har också berättat att Sigge hade dessutom ingen ordning hemma, så att olika vapen det låg lite här och var, på hatthyllor och sådant.

F: Berättade han att han skulle ha varit hos Sigge Cedergren.., i Sigge Cedergrens lägenhet den kväll Olof Palme mördades?

GF: Jag kan inte dra mig till minnes om ha.., han, han säger att han...

Band I, sid 2.

F: Förhöret med Gert Fyking fortsätter på sidan 2 av band I och jag ber dig att åter berätta det sista stycket du var inne på här, att han har besökt Sigge Cedergrens lägenhet?

GF: Ja, han har utförligt berättat om hur, hur lätt det var att ta sig in i Siggens lägenhet. Huruvida han själv har berättat att han gick in och med självmant menar jag att han har tagit initiativet till att berätta det här, att han gick in mordnatten till Sigge, det kan jag inte dra mig till minnes. Jag vet att han har sagt att, ja, men till Sigge tar man sig in jävligt lätt, det är bara att ta bort dom där grönmålade vad det nu var, sprinterna där i träet, dörrkarmen och så gick man in. Så han, han, han går med på allting som jag säger, det är.., och säger, ja, men så måste det ju ha gått till eller så gick det till.

F: Fick du uppfattningen att han i realiteten hade gjort sådana här besök på eget bevåg i Cedergrens lägenhet?

GF: Ja, det, det har jag. Det känns inte som det är någonting märkvärdigt för honom att han har gjort detta.

F: Vad hade han gjort i Sigge Cedergrens lägenhet? Har han berättat det?

GF: Ja. Han har.., han hade ju försökt få tag på Sigge hela kvällen och dom hade ju gått om varandra uppenbarligen.

F: Du talar om den kväll Olof Palme mördades då?

GF: Den kvällen Olof Palme mördades. Sedan så har han, för att få den här narkotikan som han har suttit och väntat på och Sigge är inte på spelklubben Oxen, så har han gått tillbaka, gått ner till Sigge för att få tag på Sigge, för att försäkra sig om att Sigge är hemma eller inte hemma, så ringer han från Grand och det är han också med på, att han har gjort och sedan går han upp till Sigge. Sigge är inte hem.., han går in, Sigge är inte hemma, han hittar.., huruvida han hittar narkotika eller inte det vet jag inte, men han hittar en revolver och när jag frågar honom, var stoppade du den, frågar jag. Ja, den stoppade jag innanför jackärmen här då i så fall, så uttrycker han sig.

F: Det svaret säger han själv?

GF: Ja.

F: Är det spontant uttryckt från honom?

GF: Ja.

F: Som du uppfattar det?

GF: Som jag uppfattar det.

F: Förklarar han hur han kunde komma in genom ytterporten till fastigheten?

GF: Nej, men det har väl ingen någonsin haft några problem med.

F: Berättar han något ytterligare om vilken typ eller vilken sort av vapen det var?

GF: Nej, det gör han inte. Han, han.., vad han däremot säger är att, jaha, då måste den ha varit laddad då för att du vet ju att jag är en jävligt oteknisk person. Osäkra den kan man ju alltid göra så säger han.

F: Har han uttryckt det som att han hämtade lösa patroner i samband med besöket?

GF: Nej. Han säger, det var vad jag sade nyss, att den måste i så fall ha varit laddad.

F: Och det är också något som han själv har uttryckt?

GF: Ja.

F: När kommer dessa uttryck från Christer Pettersson?

GF: I tid menar du?

F: Ja.

GF: -98, någonting sådant, -99. Alltså jag har inte.., vad ska vi säga, jag, jag har inte fört någon anteckning om det här, jag har inte fört någon dagbok kring det här. Jag uppfattade det naturligtvis som, som väldigt viktigt det han säger och det som sägs men det är inte.., jag har.., samtidigt jag.., i och med att inte jag då haft något forum och publicera det här i heller, så har jag inte kunnat göra det och det här materialet har ju funnits, det finns ju tillgängligt för allmänheten och för poliser och åklagare, så att hade ni haft några, så att säga, frågor så förutsätter jag att ni hör av er för det har ju inte föregåtts av något hemlighetsmakeri det här.

F: Men om jag har förstått dig rätt då Gert, så har dom här svaren från Christer och hans egna omnämningen kommit när i har varit ute på dom olika platserna?

GF: Ja.

F: Är det riktigt?

GF: Det är, det är riktigt, men dom har också kommit vid, vid andra.., i andra resonemang, alltså när, när vi har.., när jag har filmat honom och när jag har ställt frågor till honom, så har dom här svaren också kommit.

F: Du beskrev?

GF: Alltså när man, t ex när man har gjort, ja, men nu måste vi sammanfatta det här och så tar man en fem minuter lång prata t ex, då skjuter jag på en massa frågor och så svarar han och sedan utvecklar han lite grand.

F: Du beskrev att Christer Pettersson, när ni var ute och gick och kom till mordplatsen, också talade om vilken väg han försvunnit från mordplatsen...

GF: Ja.

F: ... upp för trapporna sade du?

GF: Ja, ja.

F: Har han beskrivit något närmare om han stannade till på någon plats eller hur förloppet sedan gick och försvinnandet?

GF: Vad som var noterbart i sammanhanget om det var ett uttryck för hans skämtlygne eller om det var ett uttryck för att han kom ihåg eller om det var ett uttryck för någonting annat det vet jag inte, men när jag frågade honom när vi stod vid hörn.., hörnet där precis där plat.., minnesstenen är efter Palme, så frågade jag, vad hände sedan efter, efter skotten, då sprang han.

F: Han sprang själv från platsen?

GF: Ja, rätt upp för trapporna vid, vid, vid.., som ligger där, han sprang till vänster vid tunneln. Till vänster om tunneln och upp för trappan.

F: Och upp till gatan ovanför?

GF: Upp till gatan ovanför.

F: Där uppifrån då, hände det något ytterligare eller att han har beskrivit något vad som kan ha hänt?

GF: Vi blev stående där uppe ett tag och pratade och där pratade.., där uppfattade man ju som att där, där upphörde ju, så att säga, alla, alla spår utav Pettersson, där, där är ju polisens redogörelse gan.., där finns ju ingen.., ingenting att ta på där.

F: Sade Christer själv någonting?

GF: Alltså, jag.., jag måste få tänka efter där för det finns ju ett antal vägar och gå där, man kan ju antingen gå Malmskillnadsgatan, är det väl? Det är Malmskillnadsgatan som går där uppe, va?

F: Det är den gatan man kommer upp på, som går ovanför trapporna.

GF: Ja, just det, men såvitt jag minns det, så pratade.., vad heter nästa gata nedanför där?

F: Ja, parallellgata till Malmskillnadsgatan är Regeringsgatan och så kommer det en liten tvärgata till vänster också, innan Regeringsgatan.

S: Johannesgatan.

GF: Johannesgatan. Nej, alltså vad som.., vad han säger är, alltså.., han säger så här, att han.., hu.., ja, hur, hur kommer du, hur kom du härifrån.., alltså när vi står där uppe i kors.., precis vid trapporna, hur kom du härifrån. Ja, det måste ju ha varit en jävla stor lov då eller omväg, så ungefär minns jag nu att han sade, men jag får väl sätta mig och fundera lite.

F: Men det var han som uttryckte så, att det måste ha varit en stor omväg?

GF: Ja. Nästa gång när vi pratas vid eller när vi utvecklar dom här resonemangen, då står vi nere..., då kommer man ju ner..., vid Tegelbacken så finns det en promenad som går utmed vattnet vid Riddarfjärden, det går under någon viadukt där och då, då säger..., men då, det här var, tror jag, i samband med att man resonerade om att man skulle dyka och hit..., försöka leta efter vapnet och..., ja, då ska det väl vara, då ska det väl vara här då som jag slängde i vapnet, men dom kommer aldrig och hitta det, alltså han, han vet att vapnet aldrig kommer att hittas, men han leker med tanken att, jaha, då har väl polisen kommit fram till att det var här eller om det var någon privatspanare eller om det var, vad det nu var för uppgifter som låg till grund för det.

F: Du använde ordet väl när Christer Pettersson ska ha uttryckt detta? Att det var väl här som jag kastade vapnet?

GF: Ja, han är mycket så.

F: Det är inte rakt på, att här kastade jag vapnet?

GF: Nej.

F: Har han sagt det i något sammanhang?

GF: Nej. Han har sagt, när han inte har använt väl, så har han sagt, jag gav, efter det här skjutandet, så..., jag gav vapnet till någon annan och då frågar jag, vem var det. Ja, men det kan jag väl för fan inte berätta eller säga.

F: Har han sagt någonting senare, vem det kan ha varit?

GF: Nej, men där har jag från annat håll, inte på grund utav eget frågandes runt, utan på grund av att andra människor har vänt sig till mig, som jag vet har med Christer att göra, som jag vet känner Christer, sagt att det där vapnet försvann med två

finländare till Finland och det här har jag blivit tillfrågad om förut utav, inte av er, utan, ja, utav polisen.

F: Till Finland?

GF: Mm. Att det har kastats från en Finlandsbåt.

F: Vet du vilka dom här finländska personerna skulle vara eller två personer?

GF: Dom finns namngivna i utredningen. Bodde ute i.., det är också dokumenterat eller åtminstone Christer har varit där och där har det här vapnet också cirkulerat, tror jag. Jag kommer inte ihåg vad dom hette. Det var en man och en kvinna. Efter mordet så drog dom från Sverige och satte sig.., bosatte sig i Finland.

F: Men du har någon gång hört namnen?

GF: Jag har hört namnen, ja.

F: Men inte av Christer Pettersson?

GF: Inte av Christer Pettersson, utan utav.., jag.., Christer hade på den tiden någonting som vi kallade för "Sambandscentralen" och det var.., han hette "Svarten", han bor ute i.., på Malmvägen i Sollentuna. Han hade telefon. Christer var ofta där. Christer bodde ofta där eller sov över där. Där träffade jag en kille som hade supit rätt.., han är, han är en stadgad karl numera påstås det, men han är periodare. Har gott om pengar, bor i Sollentuna, men han och Christer hade träffats på.., i Uppsala på, på ungdomsvårdsskola eller ungdomsanstalt eller vad det hette på den tiden. Den killen, nu var han full, men han berättade för mig om dom här två finnarna.

F: Hur hade han fått reda på namnen och personerna, vet du det?

GF: Nej, det vet jag inte. Han ansåg väl att han var inblandad i det här på något sätt. Huruvida han ville vara inblandad i det här på grund av att det var en häftig grej och vara inblandad eller för han ville skryta för mig eller.., det har jag ingen aning om, men han berättade det här väldigt självmant. Det var inte så att jag frågade honom någonting, utan det var tvärtom så att i och med att jag dök upp hos "Svarten", dom satt och söp uppe hos "Svarten", då började han berätta det här för mig. Sedan så tyckte jag att han var så jävla full så jag vill inte prata med dig nu, då fick jag ett mobilnummer av honom för att jag skulle kunna prata med honom sedan när han var nykter, men det, det ledde ingen vart.

F: Fick du. Ja, vi ska först fråga, den här "Svarten", du omnämner "Svarten", vet du namnet på honom?

GF: Ja, det gör jag ju, men inte just nu. Han går under benämningen "Svarten".

F: Och du fick ett mobiltelefon till den här personen som skulle...

GF: Ja.

F: ... har sagt det här med vapnet, vart det tog vägen?

GF: Ja, det där.

F: Kommer du ihåg något namn på den?

GF: Nej, jag kommer inte ihåg, men jag vet att det här finns undersökt i den tidigare kontakten som jag hade med polisen.

F: Varför jag ställer dom här frågorna om var vapnet och var Christer Pettersson tog vägen efter mordet, om det nu var så att det var han som utförde det, är att du i den kontakt du hade med utredningen 1998 och med Stig Edqvist bl a, berättar om att Christer Pettersson före mordet hade vistats i en lägenhet och att han också återvände till den lägenheten efter mordet.

Kan du erinra dig att du har sagt detta och vilken lägenhet är det i så fall?

GF: Nja, alltså den här lägenheten som vi pratar om, om det var så att han hade varit i den lägenheten den aktuella mornatten det vet jag inte, men det är, såvitt jag minns, det är dom här finländarnas lägenhet.

F: Det är den som det avses?

GF: Det är den som avses, ja.

F: Skulle det ha varit så som du har uppfattat Christer Pettersson, att han skulle ha återvänt till den lägenheten efter mordet, alltså samma kväll då...

GF: Nej.

F: ... det hade ägt rum?

GF: Nej. Jag tror att det här är två, två skilda tillfällen.

F: Du berättade för en liten stund sedan om att Christer Pettersson kommit ned vid Tegelbacksområdet och skulle väl ha kastat vapnet här i vattnet vid Riddarholm..., Riddarfjärden...

GF: Mm.

F: ... men samtidigt så sägs det då att den skulle ha kommit till den här lägenheten och sedan försvunnit?

GF: Mm, ja. Nej, jag påstår inte att den här kommit till den här lägenheten. Vad som händer när Pettersson och jag står nere vid vattnet vid, vid..., på sjökanten där, det är att ja, här skulle den väl ha kastats i vattnet då, men å andra sidan dom kommer aldrig att få tag på den. Det Pettersson självmant har sag., självmant har sagt till mig det är att jag gav den till någon annan och vem var det frågar jag och då säger han, du tror väl för fan inte att jag kommer att berätta det. Därefter så...

det här att, att han.., att vapnet har åkt tillbaka till den här lägenheten eller därtill.., hur den har kommit till den här lägenheten det vet inte jag, om det nu är så. Däremot så har jag fått från den här andra personen, som jag träffade uppe hos "Svarten" höra att den försvann från en Ålandsbåt. Förlåt att jag av.., får jag gå och kissa?

F: Då stannar vi förhöret.

GF: Tack.

F: Förhöret fortsätter efter att det har gjorts en paus mellan klockan 14.35 – 14.52. Innan förhöret avbröts för paus så pratade vi just om var vapnet kan ha tagit vägen efter mordet och vi ska inte prata mer om just det här, men av artikeln i Expressen så framgår ju också att, i vart fall beskriver det som så, ätt Christer Pettersson har berättat om att han befann sig på eller utanför biografen Grand?

GF: Mm.

F: På vilket sätt och hur har han beskrivit det för dig?

GF: Han har sagt att han har varit in.., att han har varit vid Grand, han har sagt att han har varit inne i den där foajén. Huruvida han har sagt att han har försökt och ringa till Sigge eller inte ringa till Sigge det minns inte jag. Biografen Grand ligger ju, så att säga, väldigt lägligt till för, för Siggens lägenhet. Han har inte, såvitt jag kommer ihåg det, sagt någonting konkret om att jag såg paret Palme gå in, jag.., att han noterar detta, jag.., om det.., för det är det jag förstår att det är ungefär det du är ute efter, men jag kan inte säga att han har sagt så. Vad som.., den känslan jag får är att han har noterat familjen Palme, han går upp till Sigge i ett annat ärende än att hämta ett vapen.

Han går upp till Sigge för att få tag på den narkotika som han hade blivit utlovad och som han skulle få för att åka hem till Rotebro med. Han hittar ett vapen och där, i det ögonblicket, så beväpnar han sig, sedan så slumpar det sig snarare än är en uttalad tanke att han beväpnad följer efter Palme och skjuter honom.

F: Men du säger att det är något som du själv har tänkt att så har det varit?

GF: Det är så jag har tänkt det och så har han också.., det resone-
manget har han inte ifrågasatt.

F: Uppgiften att han har varit utanför biografen och eventuellt
också inne i foajén till biografen, har han själv konkret berättat
den detaljen?

GF: Ja. Han har vidgått att han har varit där, ja.

F: Och nu talar vi alltså om mordkvällen?

GF: Mordkvällen, ja.

F: Ja. Har han angivit några klockslag när...

GF: Nej.

F: ... besöket skulle ha varit?

GF: Nej.

F: Man talar ju om ett motiv eller någon motivbild för att mörda
Olof Palme. Känner du till något motiv som Christer
Pettersson skulle ha för att mörda just Olof Palme?

GF: Ja, det är ju, det är ju den för att skapa den rättvisa som, som
Tingström inte själv förmådde göra. Han var väldigt fäst vid
Tingström. Han beundrade Tingström. Tingström var en bety-
delsefull person i hans liv. Han var väldigt nära Tingström.
Han, han kände nog lite grand att han var Tingströms stöd i
livet vid dom här.., på kåken och att han var den som, som..,

av det skälet skulle vara den som skulle kunna hjälpa Tingström att gö..., göra dom här handlingarna som Tingström hade uttalat och sedan var Pettersson jävligt upprörd över den behandling som Tingström hade fått av Olof Palme, sedan var han jävligt upprörd över den behandling som han hade fått av eller det som hade skett med åklagaren och hans förra fru och allt det där, han..., Tingström var sargad av, av en, en orättvis rättvisa och det var..., och där är Pettersson väldigt linjär i sina bedömningar, oerhört.

F: Har Christer Pettersson sagt detta själv till dig eller berättat detta förhållande...

GF: Ja.

F: ... i klartext för dig?

GF: Ja. Och han förstår inte hur Tingström kunde bli behandlad på det sättet som han blev.

F: Har han berättat om det fanns några band mellan Tingström och honom som gjorde att Christer Pettersson skulle utföra någon handling mot Olof Palme?

GF: Nej, inte annat än att han har uttryckt och uttalat en väldigt stor beundran för Tingström, att han hyser den största aktning för Tingström, att han tycker att Tingström var en..., ett geni, att han var otroligt skicklig och bra människa och att det var synd om Tingström därför att han var så liten och klen och att han blev illa behandlad.

F: Det görs åter en kort paus i förhöret och klockan är 14.58.

F: Förhöret återupptas klockan 15.03. Innan den sistnämnda pausen så pratade vi om den eventuella motivbild Christer Pettersson skulle kunna ha för att mörda Olof Palme och du

utvecklar då hans nära kontakter med Tingström, den s k "Bombmannen" och som han hyser stor vördnad för och såg upp till?

GF: Mm. Ja, det har han sagt.

F: Och jag tror att jag ställde frågan om Christer själv har uttryckt det för dig vid något tillfälle att han skulle utföra någon aktiv handling mot Olof Palme på den s k "Bombmannens" uppdrag?

GF: Nej, nej. Han har aldrig sagt att han har fått något uppdrag av Tingström. Han har aldrig sagt att Tingström har bett honom att göra någonting. Jag tror helt enkelt att det ligger till på det sättet och det har jag berättat för Pettersson och även för Lars Liedberg när vi har pratat om dom här sakerna. Lars Liedberg, hans...

F: Professor Lars Liedberg?

GF: ... professor Lars Liedberg, ja. När vi har resonerat kring dom här sakerna, att det är så, så enkelt att Pettersson hyser eller hyste en sådan värme och en sådan tillit till Tingström och när Tingström inte själv kan och när Pettersson känner att Tingström lider, Tingström blir inte korrekt behandlad, Palme låter honom inte ens gå på morsan begravning, att han skulle vara farlig, han går och släpar på en jävla kärva för att få luft och är liksom en och femtio lång och utmärglad som ett lik, att han anses som farlig och inte kan få ens göra det, det blev för mycket för Pettersson och på samma sätt som alla vi andra känner vid ett sådant tillfälle det är väl att det där vill jag göra någonting åt. Pettersson sätt och den världens sätt, som Pettersson lever i, att göra någonting åt saker och ting, där, där är ond bråd död inte främmande, men dom lever med det

hela tiden. Det är hela tiden folk runt dom som dör, blir skjutna, tar överdoser, blir påkörda, dör i slagsmål, knivslagsmål, det är en del av deras.., verkligheten är främmande för, för oss. Det är inte så vi lever, men så lever dom så det är ingen.., det är inget konstigt i deras, deras värld. Rättvisa skipas med knytnävar, det skipas med knivar och det skipas med pistoler.

F: Men det här resonemanget som du förde då om hans tillit till Tingström och sådant där och som professor Lars Liedberg också framfört, det är en teori som är förd mellan er då utifrån den forskning som är känd då, är det riktigt?

GF: Ja.

F: Men innan vi fortsätter förhöret ska vi byta igen, så vi gör ett kort avbrott.

Band II, sid 1.

F: Ja, då fortsätter förhöret med Gert Fyking på sida A av band II. Jag frågade dig om Petterssons tillit till "Bombmannen" således Tingström och det resonemang du dessförinnan förde om detta var någonting som professor Lars Liedberg och du och kanske Pettersson också tillsammans kommit fram till, genom den forskning som är känd om olika personer och hur dom kan bete sig och uppträda. Är det riktigt?

GF: Ja, det är det. Professor Liedberg är ju.., har jag ju träffat många gånger, dels tillsammans med Christer Pettersson men också på egen hand. Professor Liedberg har ju den åsikten att enligt hans sätt och hans analys av Pettersson och hans samtal med Pettersson och hans iakttagelser kring Pettersson, så

menar ju han att, att allt det här som tillskrivs Pettersson, när det gäller mordet och mordnatten, att det är väldigt, väldigt rimligt, det är ingenting som man bara griper i luften, utan det kan han se att det här är ingenting konstigt. Nu har han sagt till Pettersson och det har han sagt till mig och jag har sagt till Pettersson, men professor Liedberg anser ju att det är helt möjligt att det är du som har skjutit Olof Palme. Ja, säger Pettersson, jag vet det och då är det väl inte omöjligt att det är så heller, säger Pettersson. Detta om Lars Liedberg. Pettersson hävdar ju att han inte är någon pistolman att han är en kniv.., knivman, men.., och att han inte är intresserad av det där med vapen och sådant där, men det, det stämmer inte, det är han.

F: Kan du utveckla det?

GF: Ja, jag kan väl utveckla det. Det råkade faktiskt vara så att när vi var på, på, vad heter det nu? Dalarö, så råkade det vara så att en av kustjägarnas båtar låg där på morgonen. Då var vi väldigt intresser.., Robert Aschberg var där också på morgonen, dom var väldigt intresserade av.., jag var intresserad av att höra hur det gick för kustjägarna nu förtiden, eftersom jag själv var gammal kustjägare. Robban var väldigt intresserad av båten naturligtvis och Christer Pettersson var oerhört intresserad av den här vapenarsenalen som kustjägarna gick omkring och släpade på. Ointresse för vapen det har han inte.

F: På vilket sätt visade han intresse?

GF: Nej, men han ville se liksom hur det.., han ville titta på dom, han ville känna på dom, han ville prata och prata lite grand om hur det funkade och lite så där.

F: Och det fick han göra också?

GF: Ja. Ja, inte annat än han fick ju inte låna bössan och så där, men han för ... OHÖRBART ... kustjägare eller militär går ju omkring beväpnad konstigt nog, men så är det.

F: Har han eller har du någon kunskap om han har konfronterats eller använt sig av just skjutvapen i andra sammanhang? ... OHÖRBART ... knivman?

GF: Han... Ja. Nej, men han, jag.., jag vet ju att han var, han fungerade ju lite grand som livvakt i, i., till olika personer och vid dom tillfällena så, så sade han att då var han beväpnad och då fråg.., men vi diskuterade aldrig vilken typ av vapen. Det här var.., det är ju synd att man inte alltid är utrustad med bandspelare, men det här, det här var.., när kan.., han fungerade ju som livvakt om det var.., ja, det var ju till.., kring det här gänget kring Sigge och han var ju ofta ute och.., på Solvalla och var.., tog hand om dom, dom här eller när dom spelade så vann dom ju en jävla massa pengar och då var han med för att bevaka det så att det där kom hem till rätt adress.

F: Har han berättat detta själv?

GF: Ja.

F: Du säger att han var beväpnad vid sådana här tillfällen som du nyss beskrev. Beväpnad kan man ju då vara med kniv också?

GF: Ja.

F: Men talades?

GF: Men det talades aldrig om, om revolver i sammanhanget, men, men...

F: Eller skjutvapen?

GF: ... eller skjutvapen men, men han sade att han var beväpnad.

F: Har det talats någonting om att han skulle få några pengar för att utföra en sådan här gärning? Har det varit uppe mellan dig och Pettersson?

GF: Nej, nej, nej. Det här mordet på Olof Palme det har inget.., han respekterade ju Olof Palme han, han.., för, för, för hans, han.., för hans politiska gärningar, men han ansåg i förhållandet till Tingström att det var en jävla skithög, så gör man bara inte, så att själva mordet som sådant det, det var att han skulle skapa liksom rättvisa för Tingströms räkning. Det finns inga andra motiv.

F: Jag återkommer till ibland att Pettersson i sitt umgänge med dig och när det varit tal om mordet på Olof Palme, så har det sagts att det är möjligt att jag kan ha gjort det och det är väl så kanske, men det.., jag återkommer till frågan igen, att har han någon gång sagt konkret någonting att det är jag som gjorde det här?

GF: Mm, det har han sagt. Han har sagt det, men det har han ju sedan inte velat.., han har sagt på fråga då, var det du som sköt Olof Palme? Ja, det var jag som sköt Olof Palme, men sedan har han inte.., det har han sagt alltså utan att det har varit några kameror eller någonting sådant, sedan har han tagit tillbaka det i, i kameran.

F: Hur har du uppfattat det när han har uttryckt det så, är det något som han bara säger eller har sagt eller har du uppfattat att det fanns en grund bakom det uttrycket?

GF: Ja, då när det sades, vilket var för många år sedan, då uppfattade jag väl det inte som jag gör idag, då lade jag inte kanske så stor vikt vid det, därför att det finns och det fanns ju.., det finns ju så många historier det är ju många mord som

tillskrivs Pettersson och han har ju själv, såvitt jag vet, skrutit med ett antal personer som han har haft ihjäl, förutom det här mordet, det s k "Bajonettmordet" då, så att jag, jag.., och har.., hade då också hört att han hade varit så där lite skrytsam i det här, så att jag lade inte så.., ja, det var inte så, det var inte så märkvärdigt att han sade det till mig, han.., om han ville imponera på mig eller inte, men vartefter tiden har gått, så visst fan är det så.

F: Ja, jag tror att jag ska överlämna till Agneta Blidberg om hon har några eller om Jan Svelin vill komma in med frågor.

S: ... OHÖRBART ...

B: Tack. Jag undrar om du kan dra dig till minnes att han har sagt någonting som är för dig en överraskning beträffande det här, såvitt jag förstår så har du satt dig in i mordet och utredningen ganska ordentligt. Kan du påminna dig att det är någon gång som han har sagt någonting som inte du, så att säga, kände till innan?

GF: Ja, det mest överraskande som han sade och det var.., det har jag ju sagt tidigare här, det är när han säger att, när jag frågar vad hände med vapnet? Jag gav det till en annan eller någon annan och då när jag frågar, vem var det, ja, men det kan jag väl för fan inte svara på. Det, det var ju väldigt flagrant på något sätt. Sedan hur han beskriver hur han tar sig in i Siggis lägenhet också självmant hur han berättar om var sprinterna där i, i kring lås.., låset där. Sedan den här väldigt precisa promenaden, där han bara gick och jag bara följde med och hur han beskriver liksom tempot i promenaden, hur han går, han stannar och han går, hur han fortsätter och var han går över, var han sneddar över Sveavägen o s v, det, det

gör han ju också utan att jag behöver liksom leda honom. Sedan i samtalen med, när Lars Liedberg och jag har suttit och pratat tillsammans med Christer, när Liedberg och jag har fört ett resonemang och Christer har suttit bredvid och jag har ställt dom här frågorna, samma frågor som jag har ställt till Christer ställer jag till Lars Liedberg, hur han är helt överens med mig om att det är så det då kan eller har gått till och det tycker jag också är lite.., det pekar, allt det pekar så oerhört mycket mot att det är Christer Pettersson och Liedberg vill ju.., han anser ju att Pettersson är sjuk och ska få vård. Har Pettersson skjutit Olof Palme så är han sjuk och då ska han ha vård, det är ju Liedbergs grej och han, han, han.., i.., Liedberg är ju, så att säga, det är inte det att han, jag får en känsla av, han är inte rädd för att det är Christer Pettersson som har gjort det här, han beklagar snarare att det är Christer Pettersson som har gjort det här, så.., den uppfattningen får jag.

B: Är det någon annan, som du vill ta upp här nu också som svar på min fråga eller?

GF: Nej, inte som jag.

B: För då kan jag anknyta till vad du säger, ni sitter och diskuterar och du diskuterar med Christer Pettersson och man hör av dom svar som du berättar att han, Christer Pettersson, har gett, att man kan få den känslan av att det är någon sorts tvång att han har nog gjort det här, att han känner, ja, det är väl så som ni säger för det här är personer som, så att säga, bland dom få som inte är hans goda vänner som han umgås med och tar en öl lite då och då, utan det här är.., ni representerar någon annan sida av hans liv och om ni tycker att det är

så här och tror att det är han, ja, då måste det väl vara han. Man får en känsla av att..., och då ställer han upp på något sätt, tillfredsställer er i era förväntningar av när ni pratar med honom?

GF: Ja, så kan man ju tycka och så är det väl kanske också i viss mån, men vi ska också veta det att han mot, mot det resone-
manget som du för här och mot det att Lars Liedberg, som är den han tror mest på i hela världen, när han säger att det är så här då är det nog så här, men han var så full och så påtänd och han, han letar drivved i minnets skärgård kan jag säga, den killen och han väntar på lucköppningar och han, han job..., han jobbar med det här och är det så att, som jag sade också tidigare, i och med att Hov..., Högsta Domstolen inte kunde få möjlighet att ordna fram så mycket material så att man fick en, en räsning i det här så..., där släppte det på något sätt i..., där kände han sig mera fri i, i..., sen att berätta, att gå med på saker att, att vidgå saker att, att själv driva, därför att han, han vill också ha fram sanningen i det här alltså, men han vill inte, för han pratar ofta om Axmyr, väldigt ofta och liksom det, det är också en av hans stora käpphästar, hur i helvete kan man behandla folk på det viset, det är hans..., det är Axmyr och Tingström, det är dom.

B: På något sätt har man fått en känsla av att han respekterar Lisbeth Palmes version, att han blir berörd i ett eller annat avseende av hennes, vad hon har sagt kommer..., kan det ha gjort att han nu på något vis ställer upp, att det var en intervju och?

GF: Ja, det tror jag. Att, att Lisbeth Palme har ju valt att inte uttala sig på femton år och det är klart att när hon, när hon gör det,

och där har vi också inte pratat., vi har inte pratat mycket om, om familjen Palme och vi har inte pratat mycket om Lisbeth Palme heller, men han förstår ju hennes vånda i det här och är det så att, som han säger, är det så att hon har sett mig där, så har hon väl gjort det och han säger, när, när vi läser igenom den här texten i Expressen idag, att., så säger eller när han och jag gick igenom den igår, när Christer Pettersson och jag, men vad fan ska Lisbeth Palme säga nu, hur ska hon ta det här. Alltså han, han., det är en komplicerad sammansatt människa som alla andra, men han har någon slags empati för henne via allt det här alltså, för han kan sätta sig in i hur hon, hon känner och hennes förtvivlan men han., det är som att han inte kan hjälpa henne på något sätt, men han ger henne rätt i., har ha., säger hon att jag har stått där, ja, men då har jag väl för fan stått där.

B: Du sade förut att han var full och påverkad och då tänkte du på mordtillfället?

GF: Ja.

B: Ja, och inte igår?

GF: Nej, nej, det här var vid den, mordnatten.

B: Ja. Har han berättat något om själva skjutögonblicket?

GF: Nej. Nej, han har inte, i så fall, jag kan inte dra mig till minnes det här, men, men han har inte, såvitt jag kommer ihåg, själv-
mant utvecklat hur jag., då stod jag här och sedan gjorde jag
si och sedan gjorde jag så, utan det närmaste vi har kommit är
det var att, ja., då, då är vi åter, då stod jag väl här och så
hände väl ... OHÖRBART ... väl, sedan hände väl det och
sedan kommer det här med att då, när jag frågar vad hände
sedan då, då sticker han, då springer han iväg.

B: Har han någon gång berört att faktum är att en av kulorna träffade Lisbeth Palmes...

GF: Nej.

B: ... rock eller kappa?

GF: Päls.

B: Päls?

GF: Nej, aldrig, aldrig. Det är möjligt att jag har ställt den frågan till honom, men jag kommer inte ihåg om jag vare sig ställt frågan eller i så fall vilket svar jag fick på det.

B: Varför är du övertygad om att Christer Pettersson är den som har begått mordet?

GF: Därför att av det arbetet som, som föreligger från polisens sida, så tror jag på den rekonstruktionen. Jag håller Christer Pettersson helt möjlig som, som en mördare, att han sköt Palme som, som typ som, som individ med hans sammanställning. Hans motiv är för mig solklart som, som varandes ett motiv. Det är en väldigt.., i hans värld och han.., vid, vid tillfället en väldigt enkel handling för honom att utföra. Han är väl förtrogen med, med.., alltså mordplatsen, mordplatsens möjligheter, som han själv säger, ja, men vad fan jag har ju, jag har ju vandrat i byn sedan jag var tretton. Det finns ju inte en vrå han inte känner. Och sedan hans, hans, så att säga, rättspatos, hans inställning till vad som är rätt och vad som är fel och hur man ska behandla folk. Det blir ju på något inverterat konstigt sätt, ett hederligt sätt för honom att gå till väga. Men han måste ju beta av sin sinnesfrid. Först måste han beta av sin sinnesfrid i förhållande till Tingström och rättvisan där, sedan måste han beta av sin sinnesfrid i förhållande till nästa sak han gör, d v s mordet på Palme och förhållandet till

eventuellt tankegångarna kring Lisbeth Palme och familjen Palme och sådant där, men jag är övertygad om att han kommer, han kommer, han kommer och liksom kliva fram, jag är övertygad om det och det kommer att gå väldigt odramatiskt till väga.

B: Vad tror han sker om han kliver fram?

GF: Ja, vi har ju pratat om det där. Vi har pratat om det där och, och han värdesätter ju, så att säga, friheten så mycket så att han är i princip beredd att göra vad som helst för att slippa och sitta på kåken, men nu tror ju inte han att han kommer att hamna på kåken i förhållande till Palmemordet.

B: Därför att vi inte har något vapen?

GF: Därför att ni inte har något vapen, ja, o s v, och det gör att han kan få friden med att säga att det var jag och sedan så blir det inget mer och så får polisen framstå som idioter och då tror jag att han är väldigt nöjd med det eller om, så att säga, rättsväsendet framstår som..., att han har gäckat dom. Det är väl hans i så fall hämnd på polisen eller på polisväsendet eller rättsväsendet.

B: Jag har bara en sista fråga, har han sagt någonting om när han kommer hem, du vet kanske det här med att hur dags kom han hem, han kunde ju inte ha kommit hem i tid och det fanns någon som var där hemma och väntade på narkotika osv. Har ni diskuterat det?

GF: Ja. Och där har ju, vad heter han, "Lilleman" hette han, va?

B: Mm.

GF: Han, han gav ju först ett..., en utsaga och sedan ändrade han och gav en till som då gjorde det möjligt för Christer att han somnade på tåget och åkte en bit och så där. Det där känner

han nog som sin smala lycka tror jag och där förstår inte jag att man inte har hängt upp sig mer på det.

B: När han nu är tillsammans med dig och skriver på den här artikeln, så har ni fått pengar ... OHÖRBART ... är det riktigt eller?

GF: Ja. Expressen betalade ut för det här, ett arvode för medverkan, sjutusen spänn, varav han fick två och det är normalt att man får ett arvode om man skriver en artikel eller en debattartikel, så att det är inget konstigt med det och det är inga, inga andra summor än dom nu nämnda.

B: Jag har inga fler frågor.

F: Då överlåter jag till Jan Svelin och ställa frågor.

S: Du har tidigare sagt att han har till dig sagt att han utförde det här mordet på Olof Palme?

GF: Mm.

S: Det är riktigt?

GF: Det är riktigt.

S: Han har också sagt att han utesluter inte att han är mördaren?

GF: Det är också riktigt.

S: Är det så att han inte vet om, om han är mördaren eller inte?

GF: Ja, det har vi pratat mycket om, men..., därför att han, han hänvisar till någonting som heter somnambult beteende och där, det finns ju i, i kriminalhistorien en del sådana uttalade fall och det är ju det Liedberg går på, det här somnambula beteendet och sedan så ger han en väldig förklaring om hur det är med kemiska substanser i hjärnan o s v och tillsammans med andra droger, så kan man accelerera dom där sakerna och det vet vi att Rohypnol och sådant där, man är ju borta bara.

S: Om vi säger i klartext, betyder det att han minns inte alltså om han har begått mordet eller inte?

GF: Han gömmer sig bakom det.

S: Så uppfattar du det?

GF: Så uppfattar jag det. Christer Pettersson har berättat att han vid ett tillfälle har sprungit på isarna under.., i Bergshamra och varit helt, helt borta och polisen har kommit och hämtat honom därför att han har jumpat på flaken eller vad fan det är, någon vinternatt och då är han också helt borta och där.., den.., denna historia berättar han för att stödja sin egen utsaga om, om det här somnambultbeteendet.

S: Men du tror alltså att han mycket väl vet att han är mördaren, är det så jag ska tolka det?

GF: Nej, det ska du inte tolka det som, utan du ska tolka det som att min uppfattning när det gäller Pettersson det är att han, trots allt, i alla ursinnesutbrott, i alla vansinnesutbrott, i det han säger och det han gör, är jävligt medveten om vad han håller på med. Givetvis så kan han liksom alla vi andra ha supit så mycket så att vi inte kommer ihåg vad vi gjorde, men i alla stycken så har han ett minne, han har ett detaljminne som ingen av oss har.

S: Okej.

GF: Plus ytterligare en sak, han vet exakt hur domstolarna fungerar, han vet exakt hur han ska förhålla sig till alla frågor och ge och ta, han är betydligt mera bevandrad, han har säkert varit i flera rättegångar än någon av dom andra på andra sidan skranket har varit, så han vet mer än väldigt många andra och han är klok och han är verserad och han vet hur han ska uttrycka sig och han är jävligt intelligent, så att

han.., vill han dölja en sak så kan han göra det på ett väldigt, väldigt finurligt sätt. Vill han få fram en sak, vill han läcka information om sig själv eller om andra så kan han göra det också på ett väldigt smart sätt, så att vi förleds åt olika håll och kanter.

S: Han vill alltså få frid i sin skäl då genom att erkänna och samtidigt inte fällas för något brott, är det så du menar?

GF: Ja, så är det. Och sedan är han jävligt rädd för egen del om hur, så att säga, repressalierna för, för folkets eller idioternas.

S: ... OHÖRBART ...

GF: Ja, att dom ska komma med några järnrör och så där, det är han rädd för.

S: Uppfattar du det som att du används som ett verktyg för honom i det här sammanhanget, att ändå tala om att det är han som är mördaren?

GF: Ja, som ett verktyg det är ditt ord, men, men som en, som en länk mellan.

F: Vi gör ett kort avbrott för att byta till sidan 2 av bandet.

Band II, sid 2.

F: Vi fortsätter förhöret på sid 2 av band II. Var så god Jan Svelin.

S: Ja, jag frågade dig innan vi vände på bandet här om du används som ett verktyg i det här sammanhanget när det gäller Christer Pettersson, för att han ska kunna nå fram till någon typ av erkännande?

GF: Nej, inte verktyg, men jag tror att han, han känner sig själv så väl och han vet att han blir så lätt.., han är så lättprovocerad

och han, han far ut i så mycket tokerier och hotar och slår och kastar, sliter kameror av pressfotografer och sparkar efter dom har ju hänt vid tillfällena så att.., och det gör att han vill inte framstå sådan, han vill inte vara sådan, men han blir jätteprovocerad och där har ju journalisterna sig själva att skylla, men det blir, det blir fel han, han blir en slags pajas och det vill han inte vara, att han använder mig eller vi har den överenskommelsen att, att.., och jag har en mera samlad.., en samlande inverkan på honom och även om han far ut och far iväg, som han kan göra ibland, så jag kan lugna ner honom för jag kan prata med honom, jag kan ta hand om honom och jag kan ta om honom och krama om honom och säga, nu tar vi det lugnt, jag kan liksom stötta honom i det där till det går över och det känner väl han att, att det finns och därför tycker han också att det är bättre om, om, om.., kan inte du hjälpa mig i det här, därför att han vill inte bli feltolkad, han vill inte bli felciterad, han vill inte bli.., han, han, han är ju en andra klassens medborgare och det vet han, men det är omständigheter som har fått honom där, men han vill inte bli behandlad som en andra klassens medborgare, han har nog utav det i sin, i sin vardag och han vill inte vara bara därför att han är Christer Pettersson och har varit misstänkt för att ha mördat Olof Palme eller till och med skyldig för att ha mördat Olof Palme, så vill han för den skull inte vara utsatt för liksom det här drevet, det här negativa uppståndelsen kring det här, han vill ta det lugnt. Han vill kunna liksom bli behandlad med respekt och värdighet ändå.

S: Och i dig har han funnit en människa då som kan hjälpa honom med det här?

GF: Ja, jag tror det och det där är ju, det där är ju ömsesidigt det., så känner jag i förhållande till honom också, jag tror också att jag kan hjälpa honom med det här.

S: Om jag frågar ytterligare en sak runt om honom, du sade att han hade inte något stort drogberoende idag, utan det var mest röka han hade. Går han på någon typ av behandling eller, vet du det?

GF: Nej. Nej, säger jag, men det tror jag inte att han gör.

S: Han har inte sagt någonting?

GF: Nej, han, han har inte sagt att han går på någon behandling.

S: Okej. Jag vill fråga några konkreta frågor runt det här vapnet som är aktuellt. Är vi överens om vad det är för typ av vapen han har pratat om? Har han pratat om revolver eller har han pratat om pistol?

GF: Revolver.

S: Revolver.

GF: Jag har sagt pistol och då har han sagt revolver, för jag vet inte själv riktigt skillnaden, men jag vet att det är en revolver.

S: Jag förstod, för du använde nämligen ordet pistol tidigare i förhöret det är därför jag ställer frågan?

GF: Ja, men det, det är därför att pistol och revolver är lite samma grej.

S: Mm, men Christer har sagt revolver?

GF: Ja.

S: Okej. Du nämnde också att han hade sagt att vapnet var laddat, som han tog från Sigge Cedergrens bostad?

GF: Nej. Ja, jag sa., han hade sagt, att då måste det ha varit laddat för det vet du väl hur jävla oteknisk jag är, att få undan en säkring kan man väl, alltså osäkra vapnet kan man väl

göra, men att ladda ett eventuellt magasin och så där det, det säger han, det skulle aldrig jag kunna göra.

S: Var det Christer som sade att man skulle kunna få undan en säkring?

GF: Ja.

S: Okej. Han ger vapnet till någon annan efter mordet på Olof Palme?

GF: Mm.

S: Och det nämns två personer i det här sammanhanget eller?

GF: Nej, inte utav honom. Jag, jag frågade honom, vad hände med vapnet? Jag gav det till en annan. Vem var det? Det kan jag väl för fan inte svara på, så säger han eller det, det kan jag för fan inte avslöja.

S: Sade han när han lämnade vapnet till någon annan?

GF: Nej, men när vi pratade om det så, så var det i samband med mordet, alltså i sam..., i, i anslutning någonstans, som jag uppfattade, det nämndes aldrig, men som jag uppfattade det och som jag har utgått ifrån, alltså någonstans i anslutning till mordplatsen.

S: Du uppfattade det alltså så att det sker i anslutning till mordet då i samband med att han flyr därifrån alltså?

GF: Ja, att han i det sammanhanget på något sätt blir av med vapnet, ger det till någon annan.

S: Och?

GF: Om det sker på Oxen, för han var ju en sväng förbi Oxen.

S: Efter mordet?

GF: Ja. Det där är lite olika, men han var en sväng förbi Oxen, där kan han mycket väl ha lämnat ifrån sig vapnet. Sedan det här, den här spekulationen om att det var två personer det var, det

var därför att det var den här andra personen som jag nu inte kommer ihåg vem det var, men det vet, tror jag, Stig vet mer om det där, att det sedan försvann via Finlandsbåten och kastades från båten.

S: Du säger Finlandsbåten och du har också tidigare sagt att det var finnar det här. Var det finska medborgare alltså eller var det finska namn på personerna?

GF: Ja, det var finska namn på personerna. Huruvida det var finska medborgare eller inte det vet jag inte.

S: Och dom åkte på Finlandsbåten. Vet du till vilken ort dom åkte, om dom åkte till Helsingfors eller till Åbo?

GF: Nej, det vet jag också, men jag kommer ju inte ihåg, men jag vet att Stig vet det där och dom där personerna tror jag är dessutom identifierade och utfråg.., pratat med.

S: Jag ställer i alla fall ändå frågan. Vet du vilken ort dom idag bor i?

GF: Nej.

S: Ska det vara en ort i Finland?

GF: Ja, det ska det vara, men jag har idag ingen aning. Det här var, det här var då, det här var jättelänge sedan, det var.., kan det ha varit -95 kanske.

S: Hade dom här personerna fått uppdrag att slänga det här vapnet i havet eller gjorde dom det på eget bevåg?

GF: Det vet jag inte. Det var det jag ville få reda på utav den här killen som berättade det här, men han var jävligt packad då och jag ville prata med honom dagen efter, då var det som att det här över huvudtaget inte har existerat. Han ville inte.

S: Och den här packade personen då, kommer du ihåg om han hade finskt eller svenskt namn?

- GF: Nej, det är en svensk, en svensk kille...
- S: En svensk.
- GF: ... som Christer hade träffat på ungdomsvårdsskolan eller var det nu var uppe i Uppsala.
- S: Vet du var den personen bor idag?
- GF: Sollentuna.
- S: Sollentuna. Tillhör han samma gäng som Christer idag, även om han hade rätat upp sig som du sade tidigare?
- GF: Nej, han, han..., när han eller han..., när han fick sina..., när dom söp så var, det var uppe hos "Svarten".
- S: Då var det hos "Svarten"?
- GF: Och det var uppe hos "Svarten" jag träffade den här killen.
- S: Jag förstår. Och "Svarten" det var mannen med telefonen som vi nämnde tidigare?
- GF: Det var "Sambandscentralen".
- S: Ja. Du har också nämnt att Christer inte var helt ofamiljär med vapen, han hade ett litet intresse, du berättade...
- GF: Ja.
- S: ... en händelse ute på Dalarö. Finns det något vapen när det gäller Christer i något annat sammanhang som du känner till?
- GF: Nej. Det där måste jag be att få återkomma om faktiskt för att Christer har ju en gömma hela tiden i, i ärmen, han bär ju allting i ärmen vare sig det är flaskor eller vad det är, så har han det alltid här i under ... OHÖRBART ... Det är någonting där alltså. Jag ber att få återkomma om det för det är inte riktigt, det är någonting som i så fall skulle vara rätt betydelsefullt, men jag, jag vill inte, jag vill inte, jag vill inte säga för jag kommer inte ihåg.
- S: Okej. Vi återkommer till det.

GF: Mm.

S: När du säger jacka i det här sammanhanget, har Christer pratat någonting om sina egna kläder i samband., dom som han bar...

GF: Nej.

S: ... när han då skulle eventuellt ha utfört det här?

GF: Nej, det har han inte. Han har aldrig pratat om hur han var klädd eller., det har vi aldrig, så att säga, diskuterat. Det har inte varit intressant eller relevant i så att säg., i, i det arbete som han och jag har gjort tillsammans.

S: Har Christer någonsin sagt om han känt någon person vid det tillfället då mordet utfördes på Olof Palme, som bodde ovanför trappan som gärningsmannen flydde efter? Kände han någon som bodde där ovanför?

GF: Nej, inte såvitt jag., jag, jag, jag vet ju att det har förekommit sådana uppgifter, men såvitt jag kan erinra mig så har vi inte diskuterat det här. Nej, jag kan inte, jag kan inte påminna mig det. Jag vet ju att när vi stod efter det att vi hade varit vid, vilken gång i ordningen vet jag inte, men vi hade varit där vid, vid mord., mordplatsen och vi hade sprungit., han hade sprungit upp för trapporna där och vi träffades där uppe igen då, då stod vi där uppe rätt länge och pratade, därför att det förekom ju också något vittnesmål från någon han hade träffat där uppe. Jag kommer ihåg det var något brev som ni hade fått in till Palmekommissionen från någon som påstod sig ha träffat honom där o s v, vi pratade lite grand om det. Huruvida vi då pratade om någon., är det här en offic., är det här officiellt att han kände någon där uppe eller inte för det...

S: Nej, jag bara ställer den frågan alltså, med tanke på tillflyktsort eventuellt?

GF: ... OHÖRBART ... ja, men du gör ju det av någon speciell anledning.

S: Om han har haft möjlighet att ta sig in någonstans?

GF: Alltså det här är inte en nyhet för mig när du säger det här, va, är det här, är det här offentligt material som man har kunnat läsa sig till att han eventuellt kände någon som bodde där uppe, då kan jag ha läst det. Är det så att det inte är offentligt material och du ställer den här frågan, då har jag hört det förut och den enda person som jag kan i så fall ha hört det av förut det är Christer.

S: Okej.

GF: Det där är upp till dig. Jag.

S: Mm. Vi stannar där.

GF: Ja.

S: Vet du om Christer har skrivit någonting själv om hans eventuella medverkan i det här?

GF: Jag vet ju att han har skrivit en mängd dagböcker. Jag vet att dom där, jag tror mig också veta var dom där dagböckerna är förvarade någonstans, men jag har inte sett dom där dagböckerna. Jag vet inte vad som står i dom där dagböckerna.

S: Har han själv sagt att han fört dagböcker i sammanhanget här?

GF: Han har inte be., han har aldrig sagt att han har skrivit dagböcker under någon specifik tid, han har bara sagt att han har skrivit en jävla massa dagböcker och att han har samlat dom.

S: Gör han det fortfarande?

GF: Det vet jag inte.

S: Du?

GF: Tyvärr är han ju ingen sorterad person eftersom han lever så eller tvingas leva så jävla ostrukturerat.

S: Vet du var han förvarar dagböckerna någonstans?

GF: Jag tror det, ja.

S: Vill du berätta det?

GF: Jag tror att han har ett källarutrymme på Malmgårdsvägen som.

F: I Sollentuna då?

GF: I Sollentuna, som inte är hans men, men som han.

S: Som han disponerar?

GF: Som han disponerar. Jag har varit nere i det där. Han har visat mig det här källarutrymme där han har sina tillhörigheter.

S: Är det ett ställe man kan övernatta på också?

GF: Nej, det är ett källarkontor, men jag vet och han har berättat för mig att ibland när han har haft det för jävligt så har han bott nere i kulverterna under.., på Malmvägen där, för Malmvägen det är ett stort nätverk av korridorer där.

S: Jag stannar där.

F: Något ytterligare från Blidberg? Har du något själv som du så här slutligen vill berätta eller omtala...

GF: Nej.

F: ... innan förhöret avslutas?

GF: Nej. Jag bara hoppas att.., ja, att jag minns rätt och att jag har.., ja, jag vet inte.., nej, jag bara hoppas att det jag har sagt är.., att det, att det är rätt det jag säger.

F: Och innan förhöret avslutas så ska du också underrättas om att du enligt Rättegångsbalkens regel 23:10 inte får yppa vad

som har förevarit och kommit ut här vid förhöret idag. Det är du införstådd med?

GF: Ja.

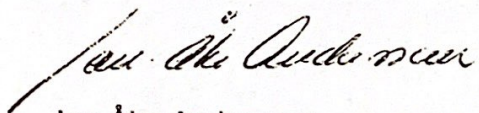
F: Då avslutas förhöret klockan 15.57 och jag ställer en fråga till dig om du vill lyssna på det som har indikterats på bandet här, du har själv varit med hela tiden, att vi ska återuppspela förhöret för dig?

GF: Det finns ingen anledning, men finns det möjlighet att läsa det utskrivet?

F: På plats här finns det.

GF: På plats. Okej. Ja, då gör jag gärna det.

Stockholm som ovan

Jan-Åke Andersson
Kriminalinspektör

Utskriftsdatum 011029/sb

Polismyndigheten
Rikskriminalpolisen

Enhet/Avdelning

Våldsrörelsen/Palmeenheten

Handläggare

Krinsp Jan-Åke Andersson

SÄRSKILD HANDLING MED
IDENTITET SUPPGIFTER¹⁾

Datum

2001-10-29

Bilaga

Dir

K. 23.037-86

☐ Målsägande ☒ Vittne ☐ sid/bilaga		Förekommer på annan plats i utredningen
Fullständigt namn		Personnummer
Fylking, GERT		[Redacted]
Bostadsadress (utbildningsadress, postnummer, ortsadress)		Telefonnummer
[Redacted]		[Redacted]
Yrke/anställning		Telefonnummer
[Redacted]		[Redacted]
Adress (arbetsplats)		Inskrivn i sjömansregister
[Redacted]		[Redacted]
☐ Målsägande ☐ Vittne ☐ sid/bilaga		Förekommer på annan plats i utredningen
Fullständigt namn		Personnummer
Bostadsadress (utbildningsadress, postnummer, ortsadress)		Telefonnummer
Yrke/anställning		Telefonnummer
Adress (arbetsplats)		Inskrivn i sjömansregister
☐ Målsägande ☐ Vittne ☐ sid/bilaga		Förekommer på annan plats i utredningen
Fullständigt namn		Personnummer
Bostadsadress (utbildningsadress, postnummer, ortsadress)		Telefonnummer
Yrke/anställning		Telefonnummer
Adress (arbetsplats)		Inskrivn i sjömansregister
☐ Målsägande ☐ Vittne ☐ sid/bilaga		Förekommer på annan plats i utredningen
Fullständigt namn		Personnummer
Bostadsadress (utbildningsadress, postnummer, ortsadress)		Telefonnummer
Yrke/anställning		Telefonnummer
Adress (arbetsplats)		Inskrivn i sjömansregister

RPS 403.22 94-11

1) Enligt best. i 21 § tredje st förundersökningskungörelsen (1947:948)